

Framhald frá síðu 17

Magnus Andreassen, sum bæði hevur tikið okkum kaffikannu, einnýttslúiløt og góðar karamellur uppi bilin.

Uppgávan, sum ungi trailaraførarin skal gera á hesum fyrsta túrinum mikumorgunin, er, at hann skal út á nýggju oljubryggjuna hjá Runavíkar havn, har fleiri trailarar hjá OCD standa, eftir einum tómun trailaravogni, sum skal koyrast inn á Bakkafrøst.

Hetta gongur sum smurt, og tað tekur onga løtu hjá honum at heingja trailaran upp í trekkjaran, og tá vit koma inn á Bakkafrøst, bakkar hann hegnisliga stóra vognin inn í avskipingarhøllina.

- Eg haldi, at hetta eru bestu rampur í Føroyum. Her er gott pláss, og tað er ómakaleyst at bakka trailaran inn. Eg bakki spakuliga seinasta pettið, til eg føli, at vognurin kemur ímóti nøkrum gummipútum, sigur hann.

Tá trailarin er komin upp á pláss, verður koyrt út aftur á nýggju oljubryggjuna eftir einum øðrum trailara, sum er fullur av frystum laksavørnum, sum skulu koyrast suður til Smyril Line í Havn. Hetta er fiskur, sum fer umborð á Norðönu kvæðið eftir, nevniliga hóskvæðið, tá skipið fer til Hirtshals.

Tá vit aftur standa á oljubryggjuni, skrivar Magnus Andreassen longu fyrsta koyriseðilin, og tá seðilin er skrivaður, visir hann okkum buntið við koyriseðlum frá tveimum undanfarnum døgum.

- Allar uppgávur, sum vit gera, skulu skrivast á koyriseðilin, og hvør uppgáva fær sín seðil. Í hesum førinum ljóðaði seðilin upp á at hava koyrt tóman vogn inn á Bakkafrøst - hvør vognurin er, og nær hetta er gjørt. Eg skráseti tað, eg geri, og hetta er ein hondskrivaður seðil, sigur hann.

Plumba ikki loysast

Úti á nýggju oljubryggjuni tekur Magnus Andreassen nú ein nýggjan trailara upp á stóra trekkjaran. Trailarin, sum í hesi løtu frystur 24 stig, er fullur við laksi, og hetta eru portiónsvørur hjá Bakkafrøst, sum nú skulu koyrast til Havnar til avskipingar.

Hóast mátarin á trailaranum sigur, at kuldestiginu eru 24, fer ungi førarin út við einum lítlum mátitóli, sum skal stingast inn í frystu laksavørurnar fyri endaliga at staðfesta, at alt er í lagi.

Men, tá Magnus Andreassen kemur til bakhurðina á trailaravogninum, er hurðin plumbað.

Í sendaranum vendir hann sær til skrivstovuna hjá OCD og spyr, um hann kann loysa plumbuna fyri at vísa blaðmanninum, hvussu hann mátar kuldan í frysta fiskinum, men svarið er nei, at tað skal hann ikki.

- Eg væntaði heldur ikki, at tað fór at bera til. Í hesum førinum er trailarin fyltur á Bakkafrøst og plumban, sum eisini hevur eitt nummar, er endaliga sett á hurðalásið. Tað merkir, at eingin skal inn í trailaran frá tí, at útflytarin setir plumbuna á, til keyparin í útlandinum hevur laksin. Hetta er fyri at tryggja allar partar, seljara, keypara og okkum sum flutningsfelag.

Trailaraførarin skrásetir bæði plumbunummar, nummarplátu á trailaravogni og kuldestiginu í vogninum.

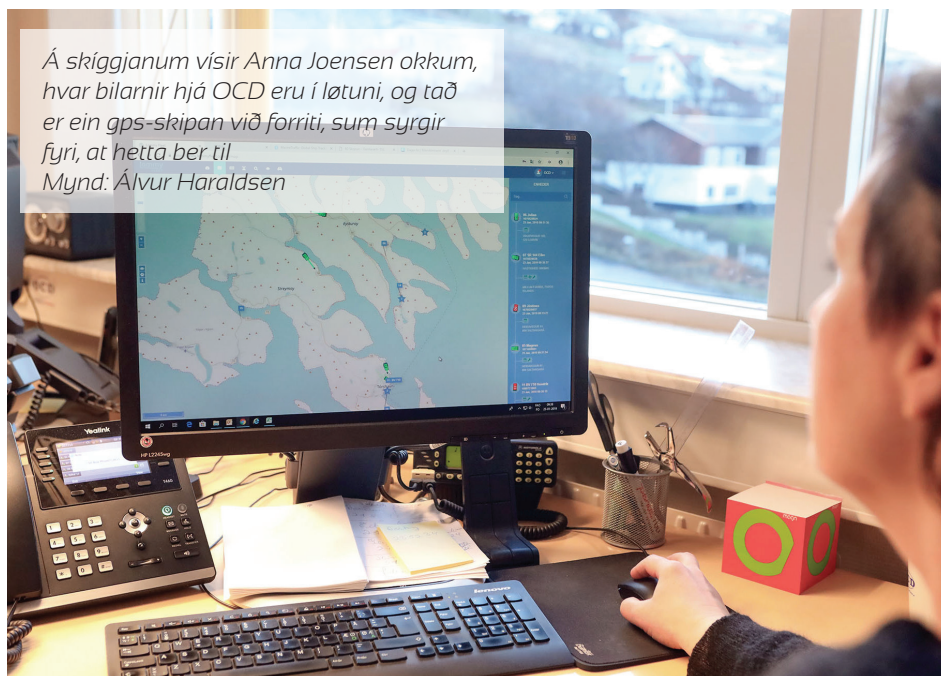
Tá ferðin til Havnar er byrjað og stóri trekkjarin, sum vit sita í, hevur sett á tunga trailaravognin, sigur Magnus Andreassen, at trailarin er betri, seigari og behagiligari at koyra, tá vognurin hongur uppi. Tá eingin vognur er, verður trekkjarin líka sum heldur lættur í aftara enda.

- Jú, sjálvandi er hetta tilsamans eitt stórt og tungt akfar, men ein slíkur trekkjari hevur neyðuga útgerð og góðan komfort. Bilurin hevur fartpilot, og hann heldur sjálvur frástøðu frameftir. Tá eg nærkist bilinum framman fyri, bremsar trekkjarin sjálvur. Um bilurin fram-

an fyri høggu bremsurnar í – ja, so høggu trekkjarin eisini bremsurnar í. So, her er næstan einki at gera hjá føraranum, meðan koyrt verður, sigur hann brosandi.

Langir arbeiðsdagar

Stórir bilar av hesi støddini hava í mesta lagi loyvi at koyra 70 kilometrar um tíman, og hvat heldur so ungi førarin um tað?

- Vit halda okkum til lógarinnar krøv, og stjórin leggur okkum eina við, at vit skulu halda okkum til reglurnar og koyra eftir umstøðunum. Vit skulu syrgja fyri, at førarin sjálvur, bilur og vøra koma fram og heim aftur í øllum góðum og uttan óhapp. Stjórin leggur á ongan hátt trýst á okkum fyri at fáa okkum at koyra skjótari, enn loyvt er, og umstøður annars loyva.

Hinvegin er tað ein sannroynd, sigur Magnus Andreassen, at stóru bilarnir eru góðir og tryggir at koyra.

- Tá vit ikki kunnu koyra meira enn 70 kilometrar um tíman, er greitt, at flestu bilar, sum annars hava loyvi at koyra í mesta lagi 80 kilometrar um tíman á landsvegnum, yvir-

hála okkum, og tað er kanska ikki altíð so lætt, tá trailararnir eru slakar 16 metrar langir. Um fremstu bilarnir ikki yvirhála, tá umstøður eru, kann bilrøðin aftan fyri trailaran stundum gerast stór.

Tað er serliga, tá Norðöna hesa tíðina av árinum fer úr Føroyum hóskvæðið klokkan 21, at nóggu laksur verður koyrdur til skipið.

- Tað er vanligt, at vit koyra einar 4-5 slíkar

út til nóggu viðskiftafyrirøkur kring landið, og sum vit nevndu í byrjanini, er goymslan til eysturoyarøkið og norðoyarøkið í hølunum í Saltangará.

- Eystnes og Hvitanes koma á Havnina skiftandi annað hvørt leygarkvæld, og tá koma skipini við ymiskum vørnum, sum føroyskar fyrirøkur keypa í útlandinum. Hetta merkir, at ein bilførari er til arbeiðis sunnudag, og tá verður gjarna byrjað at koyra longu klokkan 8. Hetta er eitt arbeiði, sum gongur upp á skift millum teir, sum vanliga koyra hesar vørur. Síðan verður aftur byrjað mánamorgunin at koyra hesar vørur út aftur til viðskiftafyrirøkur kring landið, sigur Magnus Andreassen.

Spennandi at koyra

Vit spurdu eisini 26 ára gamla trailaraføraran, um tað kennist eitt sindur "cool" dagliga at koyra eitt akfar, sum tilsamans er út við 16 metrar langt.

- Nei, tað vil eg ikki siga. Nú havi eg koyrt í nøkur ár, og eg haldi, at hetta er eitt spennandi arbeiði. Tað er áhugavert og gevur tær nøgdsemi at veita viðskiftafyrirøkum eina góða og holla tænastu, sum OCD leggur stóran dent á. Men, eg eigi eina dóttir – Joan, sum er fimm ár – og hon heldur tað vera "cool", at babba koyrir trailara, sigur hann brosandi.

Magnus Andreassen sigur, at hann onkuntíð hevur havt dóttirina uppi í trailaranum, og tað heldur hon vera ógvuliga stuttligt.

- Vit hava ein góðan og dugnaligan stjóra í Símun Danielsen. Hann er ein góður og reellur arbeiðsgevari, sum vil hava tingini at fungera. Er okkurt, sum ikki riggar nóg væl, so skal tað fáast at rigga. Jú, Símun Danielsen er óførur og við honum er fyrirøkkan í góðum hondum, sigur Magnus Andreassen.

Blaðmaðurin og trailaraførarin hava nú skift orð á ferðini til Havnar, og tá Magnus Andreassen hevði loyst trailaravognin av úti á Eystaru Bryggju í Havn, var blaðmaðurin eisini við honum inni á gólvinum hjá Smyril Line Cargo, har hann avhendaði tey skjøl, sum fylgja við trailaravogninum við frystu laksavørnum, sum saman við mongum øðrum trailarum fóru til Danmarkar við Norðönu hóskvæðið.

Eini 18 fólk starvast hjá OCD, harav 14 bilførarar, trý skrivstovufólk og stjórin, Símun Danielsen, sum er maðurin í miðjuni á myndini. Hesa løtu, tá myndin er tikin, vóru flestu bilar farnir út at koyra
Mynd: Álvur Haraldsen

